

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง คนเร่ขายยาสมุนไพร : ประสบการณ์ชีวิตและกระบวนการสร้าง “ร่าง” นี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 3 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาถึงกระบวนการเกิดขึ้นของการเร่ขายยาสมุนไพร และกระบวนการสร้างความหมายให้แก่สินค้ายาสมุนไพร 2) เพื่อศึกษาถึงประสบการณ์ชีวิตของคนเร่ขายยาสมุนไพร และ 3) ศึกษา “ร่าง” ของคนเร่ขายยาสมุนไพรในฐานะทุนภาษาภาพโดยใช้แนวคิดทฤษฎีหลัก 2 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดว่าด้วยสินค้าวัฒนธรรมและกระบวนการทางภาษาเป็นสินค้าของวัฒนธรรม และแนวคิดว่าด้วยร่างกายในฐานะทุนภาษาภาพ การศึกษาครั้งนี้ให้ไว้ถึงการศึกษาทางชาติพันธุ์วรรณนา ที่เน้นการเข้าไปใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับกลุ่มตัวอย่างในสنانามของการศึกษา ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม เพื่อตีความปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในสنانาม การศึกษาครั้งนี้มีสنانามในการศึกษา 2 สนานam ได้แก่ สนานamที่เป็นเส้นทาง/pั้นที่ใน การเร่ขายยาสมุนไพร ซึ่งผู้ศึกษาได้ร่วมเดินทางและใช้ชีวิตร่วมกับกลุ่มคนเร่ขายยาสมุนไพร และ สนานamที่เป็นหมู่บ้าน/ชุมชนดังเดิมของกลุ่มคนเหล่านี้

จากการศึกษาพบว่ากระบวนการการกล่าวเป็นสิ่นค้าของยาสมุนไพรเป็นการแปรเปลี่ยนสถานะของสมุนไพร โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้แก่ องค์ความรู้เฉพาะถิ่นถูกบันทึกไว้ใน "ปื๊บ" หรือตำรายาสมุนไพรของหมู่เมืองผู้หนึ่งในชนบทภาคเหนือ องค์ความรู้นี้ถูกศึกษาและดัดแปลงโดยลูกหลานซึ่งมองเห็นถึงทางในการทำธุรกิจค้ายาสมุนไพร กระบวนการแปรและแปลงทุนวัฒนธรรมนี้ผนวกเข้ากับกระแทกเป็นห่วงสุขภาพ กระแสนิยมท้องถิ่น และกระแสหวานหาอดีตที่แพร่ขยายอยู่ในสังคม ท้องถิ่นได้รับเอามาปรับใช้สมกับกลยุทธ์การตลาดทำให่องค์ความรู้เฉพาะถิ่นว่าด้วยภูมิปัญญาเกี่ยวกับสมุนไพรมี "พื้นที่" ในตลาดทุนนิยมในสังคมไทย โดยที่สินค้ายาสมุนไพรในตลาดทุนนิยมเป็นสินค้าที่มีรหัสหมายทางวัฒนธรรมบางประการผังตัวอยู่ เช่น การแสดงถึงความเป็นของแท้-ดั้งเดิม, การเป็นสินค้าชุมชนชาติ ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ, การแสดงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

ในส่วนของประสบการณ์ชีวิตคนเร่ขายยาสมุนไพรซึ่งเป็นการใช้ชีวิตนอกหมู่บ้าน พบร่วมกับกลุ่มคนเร่ขายยาสมุนไพรจะทำการเดินทางเร่ขายยาสมุนไพรไปตามเส้นทางการค้าที่หมู่บ้านสมุนไพรเจ้าของธุรกิจกำหนดไว้ ในแต่ละช่วงวันคนเร่ขายยาสมุนไพรจะมีการดำเนินกิจกรรมหลัก 3 ช่วง คือ ช่วงเช้าของวันซึ่งเป็นช่วงเตรียมตัวก่อนการเดินเร่ ช่วงสายจนถึงช่วงเย็นเป็นช่วงเวลาของการเดินเร่ขายยาสมุนไพรในพื้นที่ และช่วงค่ำของวันเป็นช่วงเวลาของการพักผ่อนเอกสาร เพื่อเตรียมตัวทำงานในวันต่อไป

สำหรับการศึกษา “ร่าง” ของคนเร่ขายยาสมุนไพรในฐานะทุนภาษาพاพ พบว่า กลุ่มคนเร่ขายยาสมุนไพรมีกระบวนการสร้างและแสดง/นำเสนอ “ร่าง” ที่หลากหลายในกระบวนการค้า “ได้แก่ การทำงานของ “ร่าง” อดทน, “ร่าง” ตามสังขาร, “ร่าง” บ้านนอก และ “ร่าง” ฝึกฝนอู้ฟรัง โดยที่กระบวนการสร้างร่างที่หลากหลายไม่ใช่สิ่งที่เพิ่งเกิดและหยุดนิ่ง แต่เป็นกระบวนการของการสั่งสม การเรียนรู้ ของประสบการณ์ในชีวิต ทั้งนี้ “ร่าง” ที่ปรากฏขึ้นในกระบวนการเร่ขายยาสมุนไพร นั้นมิได้เป็นร่างที่สามารถใช้ได้ในทุกสถานการณ์ แต่ถูกจำกัดด้วยเงื่อนไขทางด้านเวลา และสถานที่ ตลอดจนบริบทแวดล้อมในการดำเนินกระบวนการทำการค้า สองผลให้ “ร่าง” บางร่างเป็นร่างที่มีความไม่สอดคล้อง ไม่ลงรอยกับสถานการณ์บางสถานการณ์ ความไม่ลงรอยที่พบได้แก่ ความไม่ลงรอยกัน/ความขัดกันระหว่างชนชั้น (class), เพศสภาพ (gender) และอายุ (age) โดยที่ความไม่ลงรอย ดังกล่าวบ่งประการสามารถจัดการได้ และบางประการไม่สามารถจัดการได้ ในส่วนของกระบวนการแปลงทุนจากทุนร่างกาย/ทุนภาษาพาพไปสู่ทุนรูปแบบอื่น พบว่า สามารถแปลงไปสู่ทุนอื่นได้ คือ แปลงสู่ทุนทางเศรษฐกิจ เช่น อาชีพและรายได้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่า “ร่าง” ที่ถูกสร้างขึ้นก่อให้เกิดทุนวัฒนธรรม เช่น โอกาสเรียนรู้โลกกว้าง, การลงทุนทางการศึกษาแก่บุตรหลาน และทุนทางสังคม เช่น การสร้างเครือข่ายลูกค้า, เครือข่ายความสัมพันธ์ในกลุ่มคนเร่ขายยาสมุนไพรด้วยกันเอง